

«Fascinerande filmpärla om minne
& vänskap genom tre generationer.
Av regissören till hyllade
Porträtt av en kvinna i brand»

The Guardian

Lillies films presenterar [Petite maman]

Lilla mamma

En film av Céline Sciamma

MEJ JOSÉPHINE SANZ, GABRIELLE SANZ, NINA MEURISSE, STÉPHANE VARIUPENNE DE LA COMÉDIE FRANÇAISE, MARGOT ABASCAL
MANUS & REGI CELINE SCIAMMA PRODUKTION BÉNÉDICTE COUVREUR - LILLIES FILMS I SAMPRODUKTION MED FRANCE 3 CINÉMA
MED STÖD AV LA RÉGION ÎLE-DE-FRANCE I SAMARBETE MED CANAL +, CINÉ +, FRANCE TÉLÉVISIONS TILLSAMMANS MED
PYRAMIDE DISTRIBUTION, MK2 FILMS OG P28 © 2021 LILLIES FILMS / FRANCE 3 CINÉMA DISTRIBUTION FOLKETS BIO

Lilla mamma

En film av Céline Sciamma

Nelly har just förlorat sin högt älskade mormor och mammans barndomshem ska säljas. Medan föräldrarna packar ihop huset ger sig Nelly ut i skogen där hennes mamma lekt som liten. En dag är mamman plötsligt borta. Samma dag träffar Nelly en flicka i sin egen ålder i skogen. Hon heter Marion. Precis som hennes mamma.

Céline Sciamma om sin film

Berättelsen

Historien om Lilla mamma kom till mig redan när jag skrev *Porträtt av en kvinna i brand*. Det enkla och självklara i berättelsen återkom

till mig regelbundet, till och med i mina drömmar, som ett löfte att den skulle bli av.

Filmen mognade långsamt och jag började skriva den i slutet av Porträtts internationella turné. Sedan kom pandemin och stoppade allt. När jag öppnade filen igen i juni 2020 och läste den första scenen i manuset, detta farväl från en liten flicka till de boende i ett äldreboende, kände jag att berättelsen var både relevant och angelägen. Särskilt för att den hade barnets perspektiv.

Barn har gått igenom en flod av kriser och kollektiva svårigheter de senaste åren: vardagen i skolan som påverkats sedan terroristattacker, de olika vågorna av #MeToo, varav den senaste berör dem direkt och sedan covid-19. Barn tilltalas aldrig officiellt av politikerna, men de ser och hör allt. Det är viktigt för mig att inkludera barnen, att ge dem berättelser, att de är med och blir sedda.

Filmen bygger på en väldigt enkel idé: mötet och vänskapen mellan en liten flicka och hennes mamma som barn.

Jag har behandlat och utvecklat denna idé som om den hade magisk kraft. En situation som angår alla där jag levererar min personliga tolkning. Att föreställa sig själv i relation till sin förälder som barn är en situation där alla kan leka och drömma om sin egen berättelse, hitta nya känslor och bilder och bekräfta eller definiera om en relation. Det är som en oändlig närhetsmaskin. Jag hoppas att filmen speglar hur roligt och spännande det har varit för mig att undersöka denna idé, och att min entusiasm syns i filmen.

En tidsresa

Lilla mamma erbjuder ett nytt sätt att göra en tidsresa. En intim resa där insatsen varken är framtiden eller det förflutna utan den parallella tiden. En resa utan maskin eller fordon. Filmen är maskinen och närmare bestämt klippningen som teleporterar karaktärerna och sammanför dem.

Att göra en magisk film är att ägna sig åt en stor precisionsövning i ett imaginärt landskap. Jag hade en känsla av - utan att egentligen veta - att studioinspelning skulle vara den perfekta spelplatsen för den här filmen. Studiomiljön kom att förstärka ambitionen att göra en enkel och lekfull film.

Vi kunde bygga ett skräddarsytt hus och jag lade mig i varje detalj. Det fina med att bygga en filmmiljö är att alla funktionerna i filmteamet deltar och behövs.

Tillsammans med filmfotografen Claire Mathon diskuterades allt ifrån mattorna, storleken på fönstren och egna tapetmönster. Det är rytmen av en sekvens eller av en karaktär som agerar längst bort i en hall som ska bestämmas. Det är ljudet av fotsteg som avgör golvet.

Jag ville skapa en plats som associerar till ett gemensamt minne av franska interiörer från andra hälften av 1900-talet. Men filmen har också en hel del personliga detaljer. Jag har rekonstruerat min mormors och farmors hus genom att slå ihop dem. Exteriörerna är inspelade i staden Cergy där jag växte upp. Vi jobbade hårt för att pryda skogen i flammande höstskrud. Att se vuxna bygga en koja och kasta höstlöv omkring sig i min barndoms skogar var väldigt roligt.

Lilla mamma utspelas inte i en särskild tid. Jag vill att ett barn från 2021 men också ett barn från 50-, 70-, 80-talet ska kunna känna igen sig. Ur den aspekten var kostymarbetet avgörande. Jag började det här arbetet väldigt tidigt, från början av manusarbetet. Jag tittade på klassfoton från parisiska förorter från 1950-talet fram till idag, och letade efter det universella i kläderna från en generation till nästa, ända fram till hur barn klär sig nu. Det gjorde att vi tog bort varje form av patina eller spöklik skillnad mellan nu och då. I filmen finns ingen känsla av när det utspelas

Barnets blick

Barnets blick har varit kärnan i mina beslut i alla skeden av filmens tillblivelse. När jag tvekade frågade jag mig "vad skulle Miyazaki göra". Vi bestämde oss för att alltid utgå ifrån barnets upplevelse, även i redigeringsrummet. Det betyder inte att det är det enkla valet, tvärtom, det är snarare valet av både det svåraste och mest poetiska. Barn bär inte på vårt kulturella bagage, vilket gör att de är väldigt öppna för nya idéer och berättelser. Animationsstudios har förstått detta. När man tittar på den sofistikerade handlingen i *Insidan ut* eller den psykedeliska tonen i *Lego*-filmen, känns det som att de är riktade till människor med öppna sinnen.

Innerst inne drömmer man om Lilla mamma som en upplevelse som delas mellan vuxna och barn. Jag vill föra

samman människor och att filmen ska kännas relevant för både unga och gamla. Att träffas på lika villkor, precis som filmens två hjältinnor. Med filmen vill jag hitta en koppling mellan generationer och jag vill att det ska kännas i kroppen. Det är därför den är gjord för biografen. Det är en kollektiv, fysisk upplevelse. Jag hoppas att vi ser på varandra på ett nytt sätt när vi lämnar biosalongen.

När jag skrev filmen tänkte jag: om jag träffar min mamma som barn, är det min mamma? Skulle det inte bli min syster istället? Är hon min vän? Eller allt på samma gång? Dessa frågor gav upphov till en viss förvirring som var beskrivande för kaoset i filmens hjärta. Det är härifrån idén kom: modern och dottern kunde förkroppsligas av systrar. Annonsen som publicerades av castingansvarige Christel

Baras nämnde detta som en fördel och när vi träffade Joséphine och Gabrielle Sanz visste vi att de var rätt.

Som alltid i mitt arbete med barn hände sedan allt på inspelningsplatsen. Inga repetitioner, utan dagliga utmaningar. Jag vill visa mitt absoluta förtroende för barns allvar och talang. Det kräver en hel del förberedelser i förväg, speciellt som inspelningstiderna är korta för barn, men också en extraordinär koncentration i stunden. Och jag har aldrig blivit besviken, långt ifrån.

Lilla mamma

Céline Sciamma, filmografi

Regi

Lilla mamma

Porträtt av en kvinna i brand

Girlhood

Tomboy

Water Lilies

Manus

Mitt liv som Zucchini

av Claude Barras

Being 17

av André Téchiné

Paris, 13:e arrondissement

av Jacques Audiard

I rollerna

Nelly
Marion
Mamman
Pappan
Mormor

Joséphine Sanz
Gabrielle Sanz
Nina Meurisse
Stéphane Varupenne
Margot Abascal

Producent
Produktion
I samproduktion med
Med stöd av
I samarbete med

Längd
Land och år
Distribution

Bénédicte Couvreur
Lilies Films
France 3 Cinéma
La Région Ile-de-France
Canal +, France Televisions,
Cine+ och P.28
72min
Frankrike 2021
Folkets Bio

Produktionsuppgifter

Manus och regi
Casting
Regiassistent
Produktionsassistent
Scenografi
Foto
Klippning
Ljud

Musik

Céline Sciamma
Christel Baras
Delphine Daul
Claire Langmann
Lionel Brison
Claire Mathon
Julien Lacheray
Julien Sicart, Valérie de Loof,
Daniel Sobrino
Para One

